

ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τῆς σκηπῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεῖα· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποιμνία ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποιμνία. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τελέμησσης ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι Ἑλληνικά τὰ σφαγέντα ποιμνία, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς· ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἐμφρῶν γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἢ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος⁶⁾ πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίῳν ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχοῖται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα.⁷⁾ τὸ δὲ πέρασ θόψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται.⁸⁾ παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὀπλων καὶ ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν.⁹⁾ αἱ δὲ τοιαῦτα νῖκαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικημένοι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ¹⁰⁾ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς.

ist also der ursprüngliche Titel und *Αἴας μαστιγοφόρος* eine nachträgliche von Grammatikern herrührende Bezeichnung zur Unterscheidung von dem *Αἴας Λοκρός*.

6) simulans.

7) Genauer wäre πρὸς Μενέλαον καὶ Ἀγαμέμνονα οὐκ ἐῶντας.

8) Eine Klage des Teukros geht in unserem Stücke nur den angeführten Reden voraus.

9) Bei Sophokles ist dieses nicht der Beweggrund des Selbstmordes.

10) λ 543 f., wo κεχολωμένη εἵνεκα νίκης (vgl. 554), 548.